ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 17ης Μαΐου 2011 *

Στην υπόθεση T-341/09,

Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Álava, με έδρα το Amurrio (Ισπανία),

Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Bizkaia, με έδρα τη Leioa (Ισπανία),

Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Getaria, με έδρα τη Getaria (Ισπανία),

εκπροσωπούμενα από τους J. Grimau Muñoz και J. Villamor Muguerza, δικηγόρους,

προσφεύγοντα,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τον J. Crespo Carrillo,

καθού,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 4ης Ιουνίου 2009 (υπόθεση R 197/2009-2), σχετικά με αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σημείου TXAKOLI ως κοινοτικού σήματος,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους O. Czúcz (εισηγητή), πρόεδρο, I. Labucka και K. O'Higgins, δικαστές,

γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του τότε Πρωτοδικείου στις 27 Αυγούστου 2009,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του τότε Πρωτοδικείου στις 30 Οκτωβρίου 2009,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα απαντήσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 30 Δεκεμβρίου 2009,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα ανταπαντήσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 9 Φεβρουαρίου 2010,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 26ης Οκτωβρίου 2010,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 30 Μαΐου 2008, τα προσφεύγοντα, δηλαδή το Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Álava, το Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Bizkaia και το Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Getaria, υπέβαλαν αίτηση καταχωρίσεως συλλογικού κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί [ακολούθως αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1)].

2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση συνίσταται στο λεκτικό σημείο TXAKOLI.

3 Το προϊόν και οι υπηρεσίες για τις οποίες ζητήθηκε η καταχώριση του σήματος εμπίπτουν στις κλάσεις 33, 35, 41 και 42 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, της 15ης Ιουνίου 1957, για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση σημάτων, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν στην εξής περιγραφή:

— κλάση 33: «Txakoli (chacolí)»·

— κλάση 35: «Υπηρεσίες χονδρικής και λιανικής πωλήσεως, καθώς και πωλήσεως μέσω των παγκόσμιας εμβέλειας ηλεκτρονικών δικτύων, υπηρεσίες εισαγωγών και εξαγωγών, διαφήμιση, προβολή και αποκλειστική εμπορική διάθεση, όλες σε σχέση με το txakoli»·

— κλάση 41: «Εκπαιδευτικές και πολιτιστικές δραστηριότητες, καθώς και δραστηριότητες αναψυχής σε σχέση με το txakol»·

— κλάση 42: «Παροχή επιστημονικών και τεχνολογικών υπηρεσιών, υπηρεσιών βιομηχανικής έρευνας και ελέγχου ποιότητας, όλες σε σχέση με την παρασκευή του txakoli».

4 Με την από 11 Δεκεμβρίου 2008 απόφαση, ο εξεταστής απέρριψε την αίτηση καταχωρίσεως βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β΄ και γ΄, του κανονισμού 40/94 [νυν άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β΄ και γ΄, του κανονισμού 207/2009].

5 Στις 4 Φεβρουαρίου 2009, τα προσφεύγοντα άσκησαν ενώπιον του ΓΕΕΑ προσφυγή κατά της αποφάσεως αυτής, βάσει των άρθρων 57 έως 62 του κανονισμού 40/94 [νυν άρθρων 58 έως 64 του κανονισμού 207/2009].

6 Με απόφαση της 4ης Ιουνίου 2009 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το δεύτερο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ απέρριψε την προσφυγή για τον λόγο ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι περιγραφικό και στερείται διακριτικού χαρακτήρα όσον αφορά τα οικεία προϊόντα και υπηρεσίες, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β΄ και γ΄, του κανονισμού 207/2009.

7 Όσον αφορά τον λόγο απαραδέκτου τον οποίο προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 207/2009, το τμήμα προσφυγών επισήμανε ότι ο όρος «txakoli» («chacolí» στα ισπανικά) μνημονεύεται στο *Diccionario de la Lengua española* της Real Academia Española (Βασιλικής Ισπανικής Ακαδημίας), όπου ορίζεται ως «ελαφρύς οίνος, κατά τι όξινος, ο οποίος παράγεται στη Χώρα των Βάσκων, στην Κανταβρία και στη Χιλή». Εξ αυτού συνήγαγε ότι το ενδιαφερόμενο κοινό δεν πρόκειται να εκλάβει τον όρο ως σήμα, αλλά ως ονομασία ορισμένου είδους οίνου.

8 Εξάλλου, μολονότι το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι ο όρος αυτός αντιστοιχεί στις παραδοσιακές ενδείξεις «chacolí» ή «txakolina», η δε χρήση του επιτρέπεται, σύμφωνα με την ισπανική νομοθεσία και τη νομοθεσία της Ενώσεως [ιδίως το παράρτημα ΙΙΙ του κανονισμού (ΕΚ) 753/2002 της Επιτροπής, της 29ης Απριλίου 2002, για τη θέσπιση ορισμένων λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1493/1999 του Συμβουλίου όσον αφορά την περιγραφή, την ονομασία, την παρουσίαση και την προστασία ορισμένων αμπελοοινικών προϊόντων (ΕΕ L 118, σ. 1)], μόνο στην περίπτωση του οίνου που προστατεύεται από τις ονομασίες προελεύσεως των οποίων συμβούλια διαχειρίσεως είναι τα προσφεύγοντα, έκρινε επίσης ότι, όπως οποιαδήποτε παραδοσιακή ένδειξη, δεν μπορεί να χρησιμοποιείται κατ' αποκλειστικότητα, μέσω ατομικού ή συλλογικού σήματος, διότι προορίζεται να χρησιμοποιείται ελεύθερα από όλες τις επιχειρήσεις που παράγουν αυτό το είδος οίνου και οι οποίες έχουν ή ενδέχεται να αποκτήσουν στο μέλλον το δικαίωμα χρήσεως αυτής της παραδοσιακής ενδείξεως.

9 Όσον αφορά τον λόγο απαραδέκτου τον οποίο προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 207/2009, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση στερείται οπωσδήποτε διακριτικού χαρακτήρα ως προς το προϊόν και τις υπηρεσίες που αφορά, καθόσον αποτελείται αποκλειστικά από την παραδοσιακή ένδειξη του συγκεκριμένου είδους οίνου το οποίο αφορά η αίτηση καταχωρίσεως και στο οποίο παραπέμπουν οι οικείες υπηρεσίες.

Αιτήματα των διαδίκων

10 Τα προσφεύγοντα ζητούν κατ' ουσίαν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

11 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει τα προσφεύγοντα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

12 Τα προσφεύγοντα προβάλλουν κατ' ουσίαν δύο λόγους ακυρώσεως, οι οποίοι αντλούνται, αντιστοίχως, από παράβαση του άρθρου 66, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 και από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείου β΄, του εν λόγω κανονισμού. Επικαλούνται επίσης ορισμένες δηλώσεις πολιτικού χαρακτήρα προς επίρρωση των αιτημάτων τους, καθώς και ορισμένα επιχειρήματα σχετικά με την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 66, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009

Επιχειρήματα των διαδίκων

13 Τα προσφεύγοντα δέχονται ότι ο όρος «txakoli» αποτελεί περιγραφικού χαρακτήρα προσδιορισμό, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 207/2009, όπως όλες οι συμπληρωματικές παραδοσιακές ενδείξεις που προστατεύονται βάσει του κανονισμού 753/2002, αλλά διατείνονται ότι ο απόλυτος λόγος απαραδέκτου τον οποίο προβλέπει η διάταξη αυτή δεν έχει εν προκειμένω εφαρμογή. Υποστηρίζουν επίσης ότι ο όρος «txakoli» αποτελεί, κατ' ουσίαν, ένδειξη δυνάμενη να χρησιμοποιηθεί στις συναλλαγές για να δηλώσει τη γεωγραφική προέλευση του οικείου προϊόντος ή των οικείων υπηρεσιών και ότι μπορεί, συνεπώς, να καταχωρισθεί βάσει του άρθρου 66, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, το οποίο προβλέπει, κατά παρέκκλιση από το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του εν λόγω κανονισμού, ότι τέτοια σημεία ή ενδείξεις μπορούν να καταστούν συλλογικά κοινοτικά σήματα.

14 Συναφώς, τα προσφεύγοντα υποστηρίζουν μεταξύ άλλων ότι, καθόσον ο κανονισμός 753/2002 και η ισπανική νομοθεσία αναγνωρίζουν τις συμπληρωματικές παραδοσιακές ενδείξεις «chacolí» ή «txakolina» και «txakoli» μόνον στην περίπτωση των οίνων που φέρουν τις ονομασίες προελεύσεως των οποίων συμβούλια διαχειρίσεως είναι τα προσφεύγοντα, ο όρος «txakoli» χρησιμεύει για να δηλώσει αποκλειστικά τους οίνους αυτούς, ενώ δεν επιτρέπεται η χρήση του από οινοπαραγωγούς εκτός των ζωνών τις οποίες αφορούν οι εν λόγω ονομασίες προελεύσεως. Διατείνονται μεταξύ άλλων ότι, προκειμένου όρος να αναγνωρισθεί ως παραδοσιακή ένδειξη, θα πρέπει, από κοινού με τη γεωγραφική ένδειξη των οίνων, να συνδέεται με την προέλευση του χαρακτηριστικού γνωρίσματος των οίνων που δηλώνει. Επισημαίνουν επίσης ότι το ενδιαφερόμενο κοινό συνδέει τον όρο «txakoli» με τη Χώρα των Βάσκων (Ισπανία), λόγω του ετύμου και της ορθογραφήσεώς του, και εκλαμβάνει, κατά συνέπεια, τον όρο αυτό ως ένδειξη γεωγραφικής προελεύσεως.

15 Τα προσφεύγοντα επικαλούνται, εξάλλου, την καταχώριση ορισμένων σημάτων τα οποία θεωρούν ότι είναι παρεμφερή.

16 Το ΓΕΕΑ αμφισβητεί τα επιχειρήματα αυτά.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

17 Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 207/2009, απορρίπτονται οι αιτήσεις καταχωρίσεως «[των σημάτων] που αποτελούνται αποκλειστικά από σημεία ή ενδείξεις που μπορούν να χρησιμεύσουν, [στις συναλλαγές], προς δήλωση του είδους, της ποιότητας, της ποσότητας, του προορισμού, της αξίας, της γεωγραφικής προέλευσης ή του χρόνου παραγωγής του προϊόντος ή της παροχής της υπηρεσίας ή άλλων χαρακτηριστικών του προϊόντος ή της υπηρεσίας».

18 Το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 207/2009 επιδιώκει την επίτευξη σκοπού γενικού συμφέροντος, βάσει του οποίου τα σημεία ή οι ενδείξεις που περιγράφουν τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα των υπηρεσιών ή των προϊόντων για τα οποία ζητείται η καταχώριση σήματος πρέπει να μπορούν να χρησιμοποιούνται ελεύθερα από όλους [απόφαση του Δικαστηρίου της 23ης Οκτωβρίου 2003, C-191/01 P, ΓΕΕΑ κατά Wrigley, Συλλογή 2003, σ. I-12447, σκέψη 31, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 25ης Μαρτίου 2009, T-343/07, allsafe Jungfalk κατά ΓΕΕΑ (ALLSAFE), η οποία δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 20].

19 Τα διαλαμβανόμενα στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 207/2009 σημεία και ενδείξεις είναι, επομένως, μόνον αυτά τα οποία δύνανται να χρησιμοποιηθούν, στο πλαίσιο της συνήθους χρήσεως από το ενδιαφερόμενο κοινό, για να προσδιορίσουν, είτε άμεσα είτε με μνεία ενός ουσιώδους χαρακτηριστικού τους, τις υπηρεσίες ή τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση (προπαρατεθείσα απόφαση ALLSAFE, σκέψη 21). Αυτό συμβαίνει οσάκις το ενδιαφερόμενο κοινό συνδέει άμεσα και με συγκεκριμένο τρόπο το επίμαχο λεκτικό σημείο με τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που το σημείο αυτό προσδιορίζει [βλ., σχετικώς, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 20ής Ιουλίου 2004, T-311/02, Lissotschenko και Hentze

κατά ΓΕΕΑ (LIMO), Συλλογή 2004, σ. II-2957, σκέψη 30, και της 30ής Νοεμβρίου 2004, T-173/03, Geddes κατά ΓΕΕΑ (NURSERYROOM), Συλλογή 2004, σ. II-4165, σκέψη 20].

20 Ως εκ τούτου, ο περιγραφικός χαρακτήρας πρέπει να εκτιμάται, αφενός, σε σχέση με τις υπηρεσίες και τα προϊόντα για τα οποία ζητείται η καταχώριση και, αφετέρου, σε σχέση με την αντίληψη που έχει περί αυτού το ενδιαφερόμενο κοινό [βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 27ης Φεβρουαρίου 2002, T-79/00, Rewe-Zentral κατά ΓΕΕΑ (LITE), Συλλογή 2002, σ. II-705, σκέψη 27, και της 20ής Νοεμβρίου 2002, T-79/01 και T-86/01, Bosch κατά ΓΕΕΑ (Kit Pro και Kit Super Pro), Συλλογή 2002, σ. II-4881, σκέψη 20].

21 Εξάλλου, το άρθρο 66 του κανονισμού 207/2009 προβλέπει τα εξής:

«1. Συλλογικά κοινοτικά σήματα δύνανται να αποτελέσουν τα κοινοτικά σήματα που προσδιορίζονται ως συλλογικά κατά την κατάθεση και είναι ικανά να διακρίνουν τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες των μελών της δικαιούχου οργάνωσης του σήματος από εκείνα άλλων επιχειρήσεων. […]

2. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, συλλογικά κοινοτικά σήματα κατά την έννοια της παραγράφου 1 μπορούν να αποτελέσουν σημεία ή ενδείξεις που δύνανται να χρησιμεύσουν στο εμπόριο για δήλωση της γεωγραφικής προέλευσης των προϊόντων ή των υπηρεσιών […]».

22 Εν προκειμένω, επιβεβαιώνοντας την εκτίμηση του εξεταστή, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι, από απόψεως του ενδιαφερομένου κοινού, δηλαδή του μέσου Βάσκου και Ισπανού καταναλωτή, ο όρος «txakoli» δηλώνει το είδος του οίνου για το οποίο ζητήθηκε η καταχώριση και στο οποίο παραπέμπουν οι οικείες υπηρεσίες και ότι, επομένως, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του λόγου απαραδέκτου τον οποίο προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 207/2009.

23 Καταρχάς, μολονότι τα προσφεύγοντα δεν αμφισβητούν τον εκ μέρους του τμήματος προσφυγών καθορισμό του ενδιαφερομένου κοινού, πρέπει να γίνει δεκτό, δεδομένου ότι ο όρος «txakoli» ή «chacolí» δηλώνει το είδος οίνου για το οποίο ζητήθηκε η καταχώριση (βλ. σκέψη 3 ανωτέρω) και δεδομένου ότι δεν υπάρχει μετάφραση του όρου σε άλλες γλώσσες της Ενώσεως, δεν δικαιολογείται να οριοθετηθεί το ενδιαφερόμενο κοινό κατά τρόπο που να περιλαμβάνει μόνον τους Βάσκους και Ισπανούς καταναλωτές. Η διευκρίνιση αυτή, πάντως, δεν επηρέασε την εκτίμηση του τμήματος προσφυγών.

24 Τα προσφεύγοντα διατείνονται ότι ο όρος «txakoli» αποτελεί, κατ' ουσίαν, ένδειξη δυνάμενη να χρησιμεύσει στις συναλλαγές προς δήλωση της γεωγραφικής προελεύσεως του προϊόντος ή των υπηρεσιών για τις οποίες ζητήθηκε η καταχώριση, κατά την έννοια του άρθρου 66, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, δεδομένου ότι, αφενός, αποτελεί συμπληρωματική παραδοσιακή ένδειξη η οποία προστατεύεται βάσει του κανονισμού 753/2002 και η οποία, επομένως, μπορεί να χρησιμοποιηθεί μόνο για τους οίνους που φέρουν τις σχετικές ονομασίες προελεύσεως, και, αφετέρου, είναι βασκικού ετύμου και γράφεται στα βασκικά.

25 Πρέπει να διευκρινισθεί ότι, κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ της ημερομηνίας εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως και της ημερομηνίας ασκήσεως της προσφυγής, ο κανονισμός 753/2002, τον οποίο επικαλούνται τα προσφεύγοντα, καταργήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 607/2009 της Επιτροπής, της 14ης Ιουλίου 2009, για τον καθορισμό ορισμένων λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 479/2008 του Συμβουλίου όσον αφορά τις προστατευόμενες ονομασίες προέλευσης και τις προστατευόμενες γεωγραφικές ενδείξεις, τις παραδοσιακές ενδείξεις, την επισήμανση και την παρουσίαση ορισμένων προϊόντων του αμπελοοινικού τομέα (ΕΕ L 193, σ. 60). Βάσει του κανονισμού 607/2009, όπως και βάσει του κανονισμού 753/2002, αναγνωρίζονται οι ενδείξεις «chacolí» και «txakolina» σε σχέση με τους οίνους των ονομασιών προελεύσεως των οποίων συμβούλια διαχειρίσεως είναι τα προσφεύγοντα. Αντιθέτως, σύμφωνα με τον νέο βασικό κανονισμό, δηλαδή τον κανονισμό (ΕΚ) 1234/2007 του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2007, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των γεωργικών αγορών και ειδικών διατάξεων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα (ενιαίο κανονισμό ΚΟΑ) (ΕΕ L 299, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί, ο όρος «συμπληρωματική παραδοσιακή ένδειξη» δεν χρησιμοποιείται πλέον.

26 Όσον αφορά, πρώτον, τα επιχειρήματα των προσφευγόντων που σκοπούν να καταδείξουν ότι ο όρος «txakoli» αποτελεί γεωγραφική ένδειξη, πρέπει να επισημανθεί ότι, ακόμη κι αν γίνει δεκτό, όπως διατείνονται τα προσφεύγοντα, ότι ο όρος αυτός είναι ισοδύναμος με τους όρους «chacolí» και «txakolina», ο ως άνω όρος συνιστά απλώς, όπως και οι δύο άλλοι προπαρατεθέντες όροι, συμπληρωματική παραδοσιακή ένδειξη κατά την έννοια του άρθρου 23 του κανονισμού 753/2002 και όχι προστατευόμενη ονομασία προελεύσεως ή προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη. Οι αναγνωρισμένες από τη νομοθεσία περί αμπελουργίας προστατευόμενες ονομασίες προελεύσεως είναι οι «txakoli de Álava», «txakoli de Bizkaia» και «txakoli de Getaria» και περιλαμβάνουν, εκτός του όρου «txakoli», την ονομασία μιας επαρχίας ή ορισμένο τοπωνύμιο που δηλώνει τη συγκεκριμένη γεωγραφική προέλευση του οικείου οίνου, όπως επιτρέπεται βάσει του άρθρου 52, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 1493/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999 για την κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς (ΕΕ L 179, σ. 1) –δηλαδή του βασικού κανονισμού που προηγήθηκε του κανονισμού 1234/2007 και στον οποίο στηριζόταν ο κανονισμός 753/2002–, το οποίο προέβλεπε ότι τα κράτη μέλη μπορούσαν να δεχθούν τον συνδυασμό του ονόματος ορισμένης περιοχής με διευκρινιστικό στοιχείο σχετικό, μεταξύ άλλων, με το είδος του προϊόντος.

27 Η διάκριση μεταξύ γεωγραφικών ενδείξεων, εν ευρεία εννοία, και παραδοσιακών ενδείξεων προέκυπτε σαφώς από τον κανονισμό 1493/1999, του οποίου το άρθρο 47, παράγραφος 2, στοιχείο ε΄, όριζε ότι οι κανόνες σχετικά με την περιγραφή, την ονομασία και την παρουσίαση ορισμένων προϊόντων που ενέπιπταν στο πεδίο εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού, καθώς και σχετικά με την προστασία ορισμένων ενδείξεων, αναφορών και όρων, περιελάμβαναν, μεταξύ άλλων, τις διατάξεις περί χρησιμοποιήσεως γεωγραφικών και παραδοσιακών ενδείξεων.

28 Μεταξύ των παραδοσιακών ενδείξεων, το άρθρο 23 του κανονισμού 753/2002 προέβλεπε ότι ως συμπληρωματική παραδοσιακή ένδειξη νοείται «ο όρος που χρησιμοποιείται κατά παράδοση για τον χαρακτηρισμό των [επιτραπέζιων οίνων με γεωγραφική ένδειξη και των VQPRD (οίνων ποιότητος παραγομένων σε καθορισμένη περιοχή)] στα κράτη μέλη παραγωγής και ο οποίος αναφέρεται κυρίως σε μια μέθοδο παραγωγής, παρασκευής, παλαίωσης ή στην ποιότητα, το χρώμα, τον τύπο της τοποθεσίας ή σε ένα ιστορικό γεγονός που συνδέεται με την ιστορία του εν λόγω οίνου και [το οποίο] ορίζεται στη νομοθεσία των κρατών μελών παραγωγής προς τον σκοπό της περιγραφής των εν λόγω οίνων που έχουν παραχθεί στο έδαφός τους». Συνεπώς, οι συμπληρωματικές παραδοσιακές ενδείξεις, κατά την έννοια του κανονισμού

753/2002 ήταν όροι που δήλωναν ορισμένα χαρακτηριστικά στοιχεία του οίνου, του τόπου παραγωγής ή της ιστορίας τους και όχι τη γεωγραφική προέλευσή του.

29 Η κρίση αυτή επιβεβαιώνεται από το γεγονός ότι πλείονες παραδοσιακές ενδείξεις που προστατεύονταν βάσει του κανονισμού 753/2002 και οι οποίες προστατεύονται επί του παρόντος βάσει του κανονισμού 607/2009, συνδέονται με σημαντικό αριθμό ονομασιών προελεύσεως, οι οποίες σε ορισμένες περιπτώσεις αφορούν ολόκληρη την επικράτεια ενός κράτους μέλους, ενδεχομένως και πλειόνων, οπότε, κατ' αυτόν τον τρόπο, αποκλείεται να γίνει δεκτό ότι ο χαρακτηρισμός όρου ως «συμπληρωματικής παραδοσιακής ενδείξεως» συνεπάγεται τη μετατροπή του σε γεωγραφική ένδειξη ή, κατά μείζονα λόγο, ότι ο χαρακτηρισμός αυτός απλώς επιβεβαιώνει το γεγονός ότι ο όρος αποτελούσε ήδη αφεαυτού ένδειξη της γεωγραφικής προελεύσεως των οίνων.

30 Εξάλλου, αντιθέτως προς ό,τι διατείνονται τα προσφεύγοντα, ο κανονισμός 753/2002 δεν προέβλεπε ότι για να αναγνωρισθεί ένας όρος ως παραδοσιακή ένδειξη έπρεπε, από κοινού με τη γεωγραφική ένδειξη των οίνων, να συνδέεται με την προέλευση του χαρακτηριστικού γνωρίσματος των οίνων που προσδιορίζει.

31 Βεβαίως, το γράμμα του άρθρου 24, παράγραφος 6, του κανονισμού 753/2002, ως ίσχυε αρχικώς, όριζε ότι οι «παραδοσιακές ενδείξεις» έπρεπε να χρησιμεύουν για να προσδιορίζονται οι οίνοι ως προερχόμενοι από την περιοχή που αφορούσε η γεωγραφική ένδειξη την οποία έφεραν, σε περιπτώσεις κατά τις οποίες το εκφραζόμενο με την εν λόγω παραδοσιακή ένδειξη χαρακτηριστικό γνώρισμα του οίνου μπορούσε ουσιαστικά να αποδοθεί στη γεωγραφική προέλευση αυτή. Ωστόσο, η παράγραφος αυτή, όπως και άλλες διατάξεις, καταργήθηκε από 1ης Φεβρουαρίου 2004 βάσει του άρθρου 1, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 316/2004 της Επιτροπής, της 20ής Φεβρουαρίου 2004, περί τροποποιήσεως του κανονισμού 753/2002 (ΕΕ L 55, σ. 16). Από τη δεύτερη και την τρίτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 316/2004 προκύπτει ότι η κατάργηση αυτή ήταν αποτέλεσμα των επικρίσεων που είχαν διατυπώσει ορισμένα τρίτα κράτη, λόγω του ότι η εν λόγω διάταξη αναγνώριζε ορισμένες «παραδοσιακές ενδείξεις», ειδικότερα δε αυτές που περιλαμβάνονταν στον κατάλογο όπου είχαν καταχωρισθεί και οι ενδείξεις «chacolí» και «txakolina», μόνον υπέρ των οίνων της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

32 Η προσφυγή την οποία άσκησε η Ιταλική Δημοκρατία κατά του κανονισμού 316/2004 και στο πλαίσιο της οποίας το κράτος μέλος αυτό υποστήριζε ότι οι «παραδοσιακές ενδείξεις» ήταν αναπόσπαστα συνδεδεμένες με τις γεωγραφικές ενδείξεις, απορρίφθηκε με την απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Μαρτίου 2006, T-226/04, Ιταλία κατά Επιτροπής, η οποία δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή.

33 Λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων αυτών, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, μολονότι συνδέει τους όρους «chacolí» ή «txakolina», ενδεχομένως δε και τον όρο «txakoli», με τους οίνους των ονομασιών προελεύσεως των οποίων συμβούλια διαχειρίσεως είναι τα προσφεύγοντα, η νομοθεσία περί αμπελουργίας την οποία επικαλούνται τα προσφεύγοντα χαρακτηρίζει τους όρους αυτούς απλώς ως ενδείξεις ενός χαρακτηριστικού γνωρίσματος των οίνων και όχι ως ένδειξη της γεωγραφικής προελεύσεώς τους, τούτο δε παρά τη σχέση που υφίσταται, κατά τα προσφεύγοντα, μεταξύ των όρων αυτών, ιδίως δε του όρου «txakoli», και της Χώρας των Βάσκων.

34 Ως εκ τούτου, τα επιχειρήματα των προσφευγόντων ότι ο όρος αυτός αποτελεί «κατ' ουσίαν» γεωγραφική ένδειξη πρέπει να απορριφθούν.

35 Εν πάση περιπτώσει, πρέπει να επισημανθεί ότι, καθόσον το άρθρο 66, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 εισάγει εξαίρεση από τον λόγο απαραδέκτου που προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού αυτού, δεν πρέπει να ερμηνεύεται διασταλτικώς κατά τρόπο που να εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του τα σημεία τα οποία αποτελούν γεωγραφική ένδειξη μόνον επί της ουσίας (βλ., σχετικώς, απόφαση του Πρωτοδικείου της 30ής Ιουνίου 2005, T-190/03, Olesen κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2005, σ. I-A-181 και II-805, σκέψη 47).

36 Επιβάλλεται να επισημανθεί, εξάλλου, ότι, όσον αφορά την όλως ειδική αγορά του οίνου, αν γίνει δεκτό, στο πλαίσιο της εξετάσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως που υπέβαλαν τα προσφεύγοντα ενώπιον του ΓΕΕΑ, ότι ο όρος «txakoli» δηλώνει ή μπορεί να χρησιμεύσει για να δηλώσει, στο πλαίσιο της συνήθους χρήσεως εκ μέρους του ενδιαφερόμενου κοινού, τη Χώρα των Βάσκων ως γεωγραφική προέλευση του οικείου οίνου, αυτό θα έθιγε τη δικαιοδοσία των αρχών που μετέχουν στις διαδικασίες για τη σύσταση νέων προστατευόμενων ονομασιών προελεύσεως ή προστατευόμενων

γεωγραφικών ενδείξεων που θα περιλαμβάνουν τον όρο αυτό (ή τους ισοδύναμους προς αυτόν όρους «chacolí» ή «txakolina») ή για την αύξηση του αριθμού των ονομασιών που συνδέονται με τις ενδείξεις αυτές.

37 Απόκειται, όμως, στις αρχές αυτές να καθορίσουν, στο πλαίσιο του περιθωρίου εκτιμήσεως που διαθέτουν και αφού εξετάσουν το σύνολο των κρίσιμων περιστάσεων, όπως αυτές στις οποίες αναφέρθηκαν οι διάδικοι στο πλαίσιο της υπό κρίση υποθέσεως, εάν ο όρος «txakoli» πρέπει να προστατεύεται ως προσδιορισμός της γεωγραφικής προελεύσεως του οικείου οίνου, τούτο δε τηρώντας την ειδική διαδικασία που ορίζει προς τούτο ο κανονισμός 1234/2007 και η οποία μεταξύ άλλων παρέχει ειδικά δικαιώματα στους ενδιαφερομένους και συνεπάγεται τη δυνατότητα αμφισβητήσεως, ενώπιον των δικαιοδοτικών οργάνων της Ενώσεως, της οριστικής αποφάσεως που θα λάβει σχετικώς η Επιτροπή.

38 Όσον αφορά, δεύτερον, τα καταχωρισθέντα σήματα που επικαλούνται τα προσφεύγοντα, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, οι αποφάσεις τις οποίες εκδίδουν τα τμήματα προσφυγών του ΓΕΕΑ, βάσει του κανονισμού 40/94, σχετικά με την καταχώριση σημείου ως κοινοτικού σήματος, εμπίπτουν στην άσκηση δεσμίας αρμοδιότητας και όχι διακριτικής ευχέρειας. Ως εκ τούτου, η νομιμότητα των αποφάσεων αυτών πρέπει να εξετάζεται αποκλειστικά βάσει του εν λόγω κανονισμού και όχι βάσει προγενέστερης πρακτικής [απόφαση του Δικαστηρίου της 26ης Απριλίου 2007, C-412/05 P, Alcon κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2007, σ. I-3569, σκέψη 65, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 24ης Νοεμβρίου 2005, T-346/04, Sadas κατά ΓΕΕΑ — LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE), Συλλογή 2005, σ. II-4891, σκέψη 71].

39 Εν πάση περιπτώσει, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα σήματα που επικαλούνται τα προσφεύγοντα στερούνται εν προκειμένω σημασίας, δεδομένου ότι πρόκειται για ατομικά σήματα που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του λόγου απαραδέκτου τον οποίο προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, και όχι για περιγραφικά συλλογικά σήματα καταχωρισθέντα βάσει του άρθρου 66, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009. Ειδικότερα, τα δύο πρώτα είναι εικονιστικά σήματα που περιλαμβάνουν, εκτός των όρων που παρέθεσαν τα προσφεύγοντα, δηλαδή «zumo» και «don sabor mosto», ιδιαιτέρως διακριτικά εικονιστικά στοιχεία. Όσον αφορά το

λεκτικό σήμα MOSTO, και δεδομένου ότι «mosto» σημαίνει στα ισπανικά μούστος σταφυλής, πρέπει να επισημανθεί ότι, αντιθέτως προς ό,τι διατείνονται τα προσφεύγοντα, το εν λόγω σήμα δεν καταχωρίσθηκε για τον μούστο.

40 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε πλάνη μη εφαρμόζοντας το άρθρο 66, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, περί μη εφαρμογής του λόγου απαραδέκτου του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του εν λόγω κανονισμού.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 207/2009

Επιχειρήματα των διαδίκων

41 Τα προσφεύγοντα υποστηρίζουν ότι, προκειμένου μια παραδοσιακή ένδειξη να προστατεύεται βάσει του κανονισμού 753/2002, πρέπει να υποδηλώνει γεωγραφική ένδειξη η οποία τη συνδέει με περιοχή, καθώς και ότι ο διακριτικός χαρακτήρας του όρου «txakoli» απορρέει από την άμεση σχέση του με τη Χώρα των Βάσκων, σχέση η οποία καταδεικνύεται από το γεγονός ότι η χρήση του όρου αυτού επιτρέπεται μόνο στην περίπτωση των ονομασιών προελεύσεως των οποίων συμβούλια διαχειρίσεως είναι τα προσφεύγοντα. Επισημαίνουν επίσης ότι η αποκλειστικότητα ως προς τη χρήση του όρου «txakoli» οφείλεται στον χαρακτηρισμό του κατά τον κανονισμό αυτό ως «παραδοσιακής ενδείξεως» σε σχέση με τις ονομασίες τους προελεύσεως.

42 Τα προσφεύγοντα διατείνονται, όλως ενδεικτικώς, ότι η άποψή τους επιβεβαιώνεται από απόφαση του Tribunal Superior de Justicia (ανώτερου δικαστηρίου) της Χώρας των Βάσκων, της 4ης Ιουνίου 2007, σχετικά με τη νομιμότητα προστίμου επιβληθέντος σε Βάσκο παραγωγό που χρησιμοποιούσε τον όρο αυτό για να δηλώσει τους οίνους του, με την οποία κρίθηκε ότι ο όρος «txakoli» δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιηθεί

από επιχειρήσεις που δεν έχουν δικαίωμα χρήσεως μίας εκ των ονομασιών προελεύσεως των προσφευγόντων και ότι, από κοινού με τις ονομασίες αυτές, συνδέεται με την προέλευση των χαρακτηριστικών γνωρισμάτων που περιέγραφε.

43 Στηριζόμενοι στους εθνικούς κανόνες περί των ονομασιών προελεύσεως, ως προς τις οποίες αποτελούν συμβούλια διαχειρίσεως, τα προσφεύγοντα υποστηρίζουν ότι οι όροι «chacolí», «txakoli» ή «txakolina» είναι αφεαυτών ειδικοί και, καθόσον έχουν επακριβώς ορισθεί βάσει των εν λόγω κανόνων, χαίρουν φήμης και διαθέτουν διακριτικό χαρακτήρα ο οποίος αποκτήθηκε χάρη στις προσπάθειες των αμπελουργών και των παραγωγών που έχουν δικαίωμα χρήσεως των ονομασιών αυτών προελεύσεως.

44 Το ΓΕΕΑ αμφισβητεί τα επιχειρήματα αυτά.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

45 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα προσφεύγοντα απλώς επαναλαμβάνουν, κατ' ουσίαν, τα επιχειρήματα τα οποία προβάλλουν προς στήριξη του πρώτου λόγου ακυρώσεως και τα οποία απορρίφθηκαν ανωτέρω.

46 Όσον αφορά το επιχείρημά τους ότι το δικαίωμα αποκλειστικής χρήσεως του όρου «txakoli» απορρέει από τον χαρακτηρισμό του ως «παραδοσιακής ενδείξεως» κατά τον κανονισμό 753/2002, πρέπει να επισημανθεί ότι, ακόμη κι αν γίνει δεκτό ότι πράγματι υφίσταται τέτοιο δικαίωμα αποκλειστικής χρήσεως –κάτι το οποίο δέχθηκε άλλωστε το τμήμα προσφυγών, μολονότι το ΓΕΕΑ δεν συμφωνεί με την εκτίμηση αυτή–, το δικαίωμα αυτό αποκλειστικής χρήσεως στερείται σημασίας όσον αφορά την εξέταση της αιτήσεως καταχωρίσεως που υπέβαλαν τα προσφεύγοντα στο ΓΕΕΑ και η οποία αποτέλεσε το αντικείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως. Συγκεκριμένα, το δικαίωμα αποκλειστικής χρήσεως που παρέχεται βάσει άλλων διατάξεων του δικαίου της Ενώσεως δεν συνεπάγεται άνευ άλλου τινός την καταχώριση του οικείου σημείου ως κοινοτικού σήματος. Η καταχώριση αυτή παρέχει στον δικαιούχο του σήματος ειδικά δικαιώματα, μεταξύ των οποίων και η δυνατότητα αποκλειστικής

χρήσεως άνευ χρονικού περιορισμού –εφόσον ο δικαιούχος έχει προβεί στις τυπικές διατυπώσεις για την ανανέωση της ισχύος του σήματος (βλ. άρθρο 46 του κανονισμού 207/2009)–, τα οποία δεν απορρέουν από άλλους κανόνες όπως οι σχετικοί με τη γεωργική πολιτική.

47 Όσον αφορά την απόφαση του Tribunal Superior de Justicia της 4ης Ιουνίου 2007, πρέπει να επισημανθεί ότι τα προσφεύγοντα διατείνονται ότι την επικαλούνται ενδεικτικώς και μόνον. Εν πάση περιπτώσει, κατά πάγια νομολογία, η νομολογία των εθνικών δικαστηρίων αποτελεί στοιχείο το οποίο, χωρίς να έχει καθοριστική σημασία, λαμβάνεται απλώς υπόψη ενόψει της καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος [απόφαση του Πρωτοδικείου της 19ης Σεπτεμβρίου 2001, T-337/99, Henkel κατά ΓΕΕΑ (Κόκκινη και λευκή στρογγυλή ταμπλέτα), Συλλογή 2001, σ. II-2597, σκέψη 58· βλ. επίσης, σχετικώς, απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Μαρτίου 2006, T-129/04, Develey κατά ΓΕΕΑ (Μορφή πλαστικής φιάλης), Συλλογή 2006, σ. II-811, σκέψη 32]. Όπως, όμως, προκύπτει από την ανωτέρω ανάλυση, τα επιχειρήματα που αντλούν τα προσφεύγοντα από την απόφαση αυτή είτε είναι αβάσιμα είτε στερούνται εν προκειμένω σημασίας.

48 Όσον αφορά, τέλος, το επιχείρημα ότι οι όροι «chacolí», «txakoli» ή «txakolina» είναι αφεαυτών ειδικοί, διαθέτουν διακριτικό χαρακτήρα και χαίρουν φήμης, πρέπει να επισημανθεί ότι οι προϋποθέσεις αυτές έπρεπε να πληρούνται βάσει του άρθρου 24, παράγραφος 5, του κανονισμού 753/2002 προκειμένου ένας όρος να μπορεί να χαρακτηρισθεί ως «παραδοσιακή ένδειξη» και είναι, συνεπώς, κοινές για όλες αυτές τις ενδείξεις. Λαμβανομένων, όμως, υπόψη των σκοπών των κανονισμών 753/2002 και 207/2009, αντιστοίχως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι ο διακριτικός χαρακτήρας που μνημονεύεται στον πρώτο εκ των κανονισμών αυτών αφορά τη δυνατότητα του όρου να προσδιορίσει ένα ιδιαίτερο χαρακτηριστικό του οικείου οίνου και όχι τη δυνατότητα να διακρίνει τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες μιας επιχειρήσεως από αυτά άλλων επιχειρήσεων, κατά την έννοια του άρθρου 4 του δευτέρου κανονισμού. Ως εκ τούτου, το γεγονός ότι έγινε δεκτό ότι ένας όρος διαθέτει διακριτικό χαρακτήρα και χαίρει φήμης στο πλαίσιο του χαρακτηρισμού του ως «παραδοσιακής ενδείξεως» στερείται εν προκειμένω σημασίας.

49 Υπό τις συνθήκες αυτές, ο λόγος ακυρώσεως που αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 207/2009 πρέπει να απορριφθεί.

Επί των επιχειρημάτων που αντλούνται από ορισμένες δηλώσεις πολιτικού χαρακτήρα και επί των επιχειρημάτων περί της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων

Επιχειρήματα των διαδίκων

50 Τα προσφεύγοντα προσκόμισαν στο Γενικό Δικαστήριο επίσημες διακηρύξεις του κοινοβουλίου της Αυτόνομης Κοινότητας των Χώρας των Βάσκων, των Juntas Generales de Álava και επιτροπής του ισπανικού κοινοβουλίου, σύμφωνα με τις οποίες τα θεσμικά όργανα αυτά υποστηρίζουν το αίτημα των προσφευγόντων για αποκλειστική χρήση των όρων «txakoli» και «chacolí» στο έδαφός τους. Διατείνονται ότι οι διακηρύξεις αυτές σκοπούν στην ενίσχυση του όρου «txakoli» και στη διεκδίκηση της αποκλειστικότητας ως προς τη χρήση του εν λόγω όρου.

51 Υποστηρίζουν, εξάλλου, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν δέχεται όσα ισχύουν τόσο στην πράξη όσο και σύμφωνα με το υφιστάμενο νομικό πλαίσιο, βάσει των οποίων τα προσφεύγοντα προστατεύονται κατά τη χρήση του όρου «txakoli», καθόσον αυτός αποτελεί ένα από τα διακριτικά γνωρίσματα της Χώρας των Βάσκων, εισάγοντας κατ' αυτόν τον τρόπο ουσιώδη και αδικαιολόγητη δυσμενή διάκριση σε σχέση με τους λοιπούς οίνους και τις λοιπές γεωγραφικές ζώνες της Ισπανίας και της Ενώσεως. Επιπλέον, μετά το πέρας της προφορικής διαδικασίας, προσκόμισαν έγγραφα σχετικά με κοινοβουλευτική ερώτηση και με την απάντηση που έδωσε σ' αυτήν η Επιτροπή, τα οποία καταδεικνύουν, κατά τα προσφεύγοντα, ότι θα είναι αδύνατη η προάσπιση των συμφερόντων τους έναντι παραγωγών που χρησιμοποιούν τον όρο «chacolí» αν δεν καταχωρισθεί το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση.

52 Το ΓΕΕΑ αμφισβητεί τα επιχειρήματα αυτά.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

53 Πρώτον, πρέπει να επισημανθεί ότι τα διάφορα τμήματα του ΓΕΕΑ και το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζουν με πλήρη ανεξαρτησία όσον αφορά τις πολιτικού χαρακτήρα τοποθετήσεις.

54 Δεύτερον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως του επίμαχου σήματος δεν επηρεάζει το δικαίωμα αποκλειστικής χρήσεως που διαθέτουν, επί του παρόντος, τα προσφεύγοντα όσον αφορά τους όρους «chacolí», «txakolina» και «txakoli», βάσει της νομοθεσίας περί αμπελουργίας, και δεν έχει ως αποτέλεσμα να επιτρέπει τη χρήση του εν λόγω όρου από άλλες επιχειρήσεις εκτός όσων απολαύουν του δικαιώματος αυτού βάσει της ως άνω νομοθεσίας, ούτε να παρεμποδίζει τα προσφεύγοντα να ζητούν την τήρηση της νομοθεσίας αυτής. Τούτου λαμβανομένου υπόψη, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι δεν πρέπει να κινηθεί εκ νέου προφορική διαδικασία ή να τεθούν στη δικογραφία τα διαλαμβανόμενα στην ανωτέρω σκέψη 51 έγγραφα, τα οποία προσκόμισαν τα προσφεύγοντα μετά το πέρας της προφορικής διαδικασίας.

55 Τρίτον, πρέπει να επισημανθεί ότι τα προσφεύγοντα δεν αναπτύσσουν περαιτέρω το επιχείρημά τους το οποίο αντλείται από την ύπαρξη δυσμενούς διακρίσεως και δεν επισημαίνουν ποιοι είναι οι «άλλοι οίνοι ή οι άλλες γεωγραφικές ζώνες οι οποίοι βρίσκονται, κατ" αυτούς, στην ίδια κατάσταση και έτυχαν καταχωρίσεως ως σήματα συνιστάμενα σε όρο που αποτελεί "συμπληρωματική παραδοσιακή ένδειξη» και όχι ονομασία προελεύσεως ή προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη. Όσον αφορά, ειδικότερα, τον ισχυρισμό των προσφευγόντων ότι όλες οι παραδοσιακές ενδείξεις συνιστούν περιγραφικούς όρους των οποίων η χρήση επιτρέπεται μόνο στην περίπτωση ορισμένων ονομασιών προελεύσεως, επιβάλλεται η επισήμανση ότι το γεγονός αυτό στερείται σημασίας για την επίλυση της υπό κρίση διαφοράς, δεδομένου ότι αυτό το δικαίωμα αποκλειστικής χρήσεως απορρέει αποκλειστικά από τη νομοθεσία περί αμπελουργίας, ενώ τα προσφεύγοντα ζητούν να απολαύουν επιπροσθέτως του δικαιώματος αποκλειστικής χρήσεως που παρέχεται βάσει της καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος.

56 Ως εκ τούτου, δεδομένου ότι και τα τελευταία αυτά επιχειρήματα των προσφευγόντων πρέπει να απορριφθούν, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

57 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι τα προσφεύγοντα ηττήθηκαν, πρέπει να καταδικασθούν στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα του ΓΕΕΑ.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Απορρίπτει την προσφυγή.**

2) **Καταδικάζει το Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Álava, το Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Bizkaia και το Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Getaria στα δικαστικά έξοδα.**

Czúcz Labucka O'Higgins

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 17 Μαΐου 2011.

(υπογραφές)